

9B:1

Kommunens dröjsmål med att fastställa va-taxa för uttagande av avgift för obebyggd fastighet har ansetts inte betaga kommunen rätt att ta ut avgift för fastighet till vilken va-ledningar redan var framdragna när 1970 års va-lag trädde i kraft.

S.L. ägde sedan den 10 januari 1977 en fastighet i Ljungby kommun, belägen inom kommunens verksamhetsområde för den allmänna va-anläggningen. Fastigheten är obebyggd men enligt fastställd stadsplan avsedd för bebyggande. Servisledningar till fastigheten drogs fram den 12 april 1967 i samband med att ledningsnätet i fastighetens grannskap byggdes ut. Kommunen meddelade S.L. den 20 februari 1984 att förbindelsepunkt upprättats för ren-, spill- och dagvatten. I räkning med förfallodag den 30 juni 1984 debiterade kommunen S.L. anläggningsavgift med 20 796 kr enligt den för 1984 gällande va-taxan. S.L. betalade avgiften den 28 juni 1984.

S.L. har yrkat att kommunen förpliktas att till honom återbetala avgiften jämte ränta.

S.L. anförde: Det kan accepteras att kommunens möjlighet att debitera avgift för obebyggd fastighet inträdde först genom 1970 års va-lag. Kommunen har dock dröjt 13 år med att skapa sitt eget debiteringsunderlag och 14 år med att debitera. Preskriptionstiden är 10 år. En kommun kan knappast godtyckligt få välja tidpunkt när en preskriptionsfrist skall börja löpa. – Förbindelsepunkt upprättades 1967. Den tidigare ägaren till fastigheten har inte underrättats om detta och inte heller krävts på avgift. Kommunen har sålunda inte iakttagit bestämmelserna i vare sig 13 § va-lagen om tid för avgift om förbindelsepunkts läge eller 11 § samma lag om att ny ägare inte svarar för avgift som förfaller till betalning före tillträdesdagen.

Kommunen genmälde: Avgiftsskyldighet för ägaren av fastigheten inträdde i och med kommunens underrättelse om förbindelsepunkt i februari 1984. På grund härav och då S.L., när han mottog underrättelsen och den samtidigt därmed avsända fakturan på avgiften, såsom ägare innehade fastigheten, åvilar betalningsansvaret honom. Sökanden synes mena att avgiftsskyldighet inträdde redan i samband med att kommunen i slutet av 60-talet – enligt nutida lagspråk – upprättade förbindelsepunkt. Skyldighet för fastighetsägare att betala va-avgift till kommunen förutsätter emellertid att stöd för avgiftsuttaget finns såväl i gällande lag som

i va-taxa (jämför 9 § och 27 § första stycket va-lagen). Före den nu gällande taxans ikraftträdande den 1 januari 1984 har kommunen inte haft någon taxa som kunnat grunda rätt till avgiftsuttag för obebyggd fastighet. I slutet av 1960-talet gällde 1955 års va-lag. Enligt den hade en kommunen *inte* rätt att ta ut avgift för obebyggd fastighet. Möjlighet att göra detta infördes genom 1970 års lag (9 §), som trädde i kraft den 1 juli 1970. Skyldighet att erlagga avgift för den obebyggda fastigheten har på grund härav inte kunnat lagligen inträda förrän i och med underrättelsen till S.L. om förbindelsepunkt i februari 1984.

Va-nämnden yttrade:

Kommunen har inte förrän genom den taxa, som trädde i kraft den 1 januari 1984, haft stöd för att utta avgift för obebyggd fastighet. S.L. har underrättats om förbindelsepunkt nämnda år. Han är därför avgiftsskyldig gentemot kommunen för den aktuella fastigheten. Med hänsyn härtill och då vad S.L. anfört inte är av beskaffenhet att befria honom från denna betalningsskyldighet kan hans yrkande om återbetalning av avgiften inte bifallas.

I den mån kommunens handlande annars föranlett skada för S.L. – en skada motsvarande det yrkade beloppet – kan detta dock inte prövas i det här målet.

Va-nämnden lämnade S.L:s talan utan bifall.

Beslut: 1985-10-08, BVa 7

Mål nr: Va 269/84

S.L. fullföljde talan och yrkade i Vattenöverdomstolen bifall till sin vid Va-nämnden förda talan.

Kommunen bestred ändring.

Vattenöverdomstolen yttrade:

Möjlighet att för en obebyggd fastighet, som enligt stadsplan är avsedd för bebyggelse, uttaga avgift för vatten och avlopp infördes genom lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen) och har sålunda förelegat från dagen för lagens ikraftträdande den 1 juli 1970. Enligt 9 § va-lagen inträder skyldigheten för fastighetsägare att utge sådan avgift, när huvudmannen för den allmänna va-anläggningen upprättat förbindelsepunkt som anges i 13 § samma lag och underrättat fastig-

hetsägare därom. – Iakttagande av den i 13 § sista meningen angivna tidsfristen för meddelande av uppgift om förbindelsepunktens läge är inte ett villkor för konstituerande av avgiftsskyldighet. Dröjsmål med lämnande av ifrågavarande underrättelse kan emellertid tänkas medföra skadeståndsskyldighet för huvudmannen enligt 29 § va-lagen, för den händelse att dröjsmålet inverkat menligt på fastighetsägarens intresse att kunna planera för fastighetens utnyttjande.

Av handlingarna i målet framgår att S.L. är ägare till fastigheten sedan den 10 januari 1977, att han meddelats underrättelse om förbindelsepunkt för fastigheten med skrift den 20 februari 1984 från kommunen samt att han samtidigt därmed tillställt räkning på va-avgift med förfallodag den 30 juni 1984.

Kommunens dröjsmål med att fastställa en taxa med giltighet först från den 1 januari 1984 för uttagande av va-avgift avseende obebyggda fastigheter har inte betagit kommunen den på va-lagen vilande möjligheten att uttaga avgift. – Kommunens fordran på avgift för fastigheten har uppkommit först när S.L. erhöll underrättelse om förbindelsepunkt för fastigheten, dvs. tidigast den 20 februari 1984, och är följaktligen inte preskriberad. Såsom ägare till fastigheten jämväl vid den tidpunkten då den nu ifrågavarande va-avgiften förföll till betalning är därför S.L. betalningsskyldig för avgiften.

På grund av det anförda skall Va-nämndens avgörande fastställas.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens avgörande.

Dom: 1986-06-27, DTVa 15

Mål nr: Tva 24/85